

[Søren Jensen (Hasseris).]

har gjort sig overvejelser om en koordinering. Jeg føler trang til at erindre om, at venstre tidligere har fremført tanken om at flytte finansåret til kalenderåret. Men ellers kan venstre med disse bemærkninger anbefale forslaget, som vi mener, når det er gennemført, indebærer mange og betydelige fordele for kommunerne. Men der er også visse ting, vi gerne vil have lejlighed til at snakke lidt nærmere om i udvalget. Lad mig så til sidst udtrykke håbet om, at forslaget hurtigt kan blive færdigbehandlet, så kommunerne kan få den længst mulige forberedelsestid.

Fru Jytte Røge (FP):

Baggrunden for dette lovforslag skal ses i forbindelse med kommunalreformen, der trådte i kraft 1. april 1970, og som ændrede den kommunale inddeling samt kommunernes styrelse. Ved sammenlægning af by- og landkommuner søgte man at opnå, at den enkelte kommune fik en sådan størrelse, at den befolkningsmæssigt, erhvervmæssigt og geografisk kunne danne et hensigtsmæssigt grundlag for selvstændig varetagelse af kommunale opgaver. På denne måde blev antallet af kommuner nedbragt fra 1.360 til 277, og samtidig blev antallet af amtskommuner nedbragt fra 22 til 14.

I henhold til den ny kommunale styrelseslov blev det pålagt kommunalbestyrelsen at nedsætte et økonomiudvalg, hvis vigtigste opgaver er økonomisk planlægning og indseende med de finansielle og forretningsmæssige forhold inden for alle administrationsområder. Det er endvidere økonomiudvalgets opgave at udarbejde budgetforslag over driftsudgifterne samt en oversigt over forventede anlægsudgifter, og hvordan disse tænkes finansieret.

Det er på dette område, styrelsesloven skal ændres, idet man vil indføre et nyt budget- og regnskabssystem med ens kontoplaner, der bevirker, at der skal opstilles et samlet drifts-, anlægs- og kapitalbudget fælles for kommuner og amter. Samtidig gør lovforslaget det til en pligt for kommunerne ud over årsbudgettet at udarbejde budgetoverslag for en periode på 3 år, hvilket vil være praktisk, da et enkelt anlægsarbejde ofte strækker sig over 2, eventuelt flere regnskabsår. Lovforslaget tilsigter også at

skabe overensstemmelse mellem den statslige og kommunale budgetlægningsperiode. Man har anført, at det af tekniske, herunder edb-mæssige grunde, vil være praktisk, at det kommunale regnskabsår følger kalenderåret. Denne ændring søges gennemført med virkning fra 1. januar 1977. Men det vil være en stor ulempe og stik imod bestræbelserne om budgetsamarbejde at have forskelligt finansår for staten og kommunerne, så derfor ville det nok være ønskeligt også at flytte statens finansår. Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for gennemførelsen af dette lovforslag.

Fru Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan anbefale lovforslag nr. 79. Vi finder det meget væsentligt, at der gennem budgetreformen skabes bedre styringsmuligheder for den enkelte kommune, og samtidig at der skabes bedre forudsætninger for det budgetsamarbejde mellem stat og kommuner, som må og skal til, hvis vi skal have bedre styr på de offentlige udgifter som helhed. Men det er nok nødvendigt her at fremhæve, at dette budgetsamarbejde kræver meget andet end nye regnskabs- og budgetsystemer for at lykkes. Det kræver først og fremmest mere åbenhed og bedre planlægning fra begge parter. Det vil næppe være realistisk at tro, at vi i al fremtid kan undgå fra folketingets side at gribe ind over for kommunerne, men med et sådant budgetsamarbejde og med bedre koordinerede budgetsystemer vil disse indgreb forhåbentlig blive færre og mere overskuelige for kommunerne.

Jeg kan tilslutte mig hr. Søren Jensen (Hasseris)s henstilling til ministeren om at tage hensyn til kommunerne i overgangsperioden, herunder henstille, at ministeren hurtigt får afklaret selve ikrafttrædelsestidspunktet.

Af forslagens enkeltheder skal jeg her kun fremhæve bemærkningerne om, at de nye budgetter betyder en mindre detaljerig af driftsbudgetterne end tidligere.

Det radikale venstre ønsker i udvalget grundigt at gå ind i hele spørgsmålet omkring kommunernes muligheder for at give rammebevillinger til f. eks. skoler og institutioner. Ønsket om at give brugere og ansatte mere indflydelse på deres egne arbejdspladser rejses med stadig større styrke.